

Adventist World

Őszi imahét
2021

Szeretetteljes
hívás
6. oldal

Imádjátok
a Teremtőt!
10. oldal

A végítélet
és Isten
szeretete
18. oldal

„Ímhol vagyok!”
Elküldettem, hogy
hirdessem

Adventist World

Őszi imahét – 2021

3 Első Szombat

A hármass angyalai üzenet és az egyház missziója

Ted N. C. Wilson

6 Vasárnap

Szeretetteljes hívás

8 Hétfő

Bűnbánat és ítélet

10 Kedd

Imádjátok a Teremtőt!

12 Szerda

Az evangélium legyőz minden ellenállást

16 Csütörtök

Szeretetteljes figyelmeztetés Istentől

18 Péntek

A végítélet és Isten szeretete

20 Második szombat

A hármass angyalai üzenet

Ellen G. White

Címlapfotó: Diversity Studio / iStock
/ Getty Images Plus / Getty Images

IMPRESSZUM

Kiadja: a **Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniója**
2119 Pécel, Ráday u. 12.;
Tel.: (+36-28) 547-360; Fax: (+36-28) 452-229
Felelős kiadó: **Ócsai Tamás** unióelnök

A mű eredeti címe: *I Will Go, Sent to Share*
Eredeti kiadás: General Conference of Seventh-day Adventists,
2021 (*Adventist World*, Week of Prayer)

Fordította: *Hegyes-Horváth Csilla*
Korrekcióra, nyomdai előkészítés: *Kiss Virág*

Nyomdai munkák: **Print 2000 Nyomda Kft.**
6000 Kecskemét, Nyomda u. 8.
Felelős vezető: *Kovács András*

Bevezetés

A „példátlan” kifejezést gyakran használják a világ közelmúltbeli fejleményeinek leírására. Soha nem fordult még elő, hogy ilyen világrengető események ilyen rövid idő alatt, így egybeessenek, és az élet szinte minden területét ilyen gyorsan és drámai módon befolyásolják. Elképzelések szerint valami elképesztő dolog fog történni, de a jövőre vonatkozó előrejelzések homályosak és bizonytalanok. Ha valamikor időszerű volt a hetednapi adventisták számára az, hogy a Szentlélek által ihletett bátorsággal hirdessék a Jel 14:6–12-ben található három angyal üzenetét, az most van. Azt az üzenetet kaptuk, hogy nincs olyan fontos munka, mint ennek az „utolsó figyelmeztetésnek a hirdetése e pusztuló világ számára.”

Ezen a 2021-es imahéten alaposan el fogunk mélyedni ezekben a rendkívül fontos üzenetekben, amelyek középpontjában Jézus Krisztus és az Ő igazsága áll, mivel arra a szükségletünkre igyekszik rávilágítani, hogy életünket teljesen és maradéktalanul egyesítenünk kell vele.

A Hetednapi Adventista Egyház egy prófétai mozgalom, amelyet Isten támasztott földünk történelmének egy bizonyos pontján, hogy egy különleges üzenetet hirdessen, amelynek csak most van aktualitása, mégpedig A jelenések könyvének hármass angyalai üzenetét.

Most van itt annak az ideje, hogy tanulmányozzuk ezt az üzenetet, hogy nyitott szívvel imádkozzunk Isten vezetéséért, hogy teljesen rábízunk magunkat és ezt mondjuk: „Elmegyek, hogy hirdessem a hármass angyalai üzenetet!”

Isten áldjon meg gazdagon, amint időt szentelsz az Úrra, az egész világra kiterjedő imahét alatt!

Ted N. C. Wilson

a Hetednapi Adventista Egyház
Generálkonferenciájának elnöke

A szerzők bemutatása

Az idei imahét szerzői egy egyedülálló apa-lánya páros. **Ángel Manuel Rodríguez** jól ismert az *Adventista Világ* [*Adventist World*] olvasói

sámára, mivel ő írja a havonta megjelenő „Válaszok bibliai kérdésekre” rovatunkat. 2011-ben vonult nyugdíjba az Adventista Egyház szolgálatából, mint a Generálkonferencia Bibliakutató Intézetének igazgatója, ahol összesen 19 évig szolgált. Rodríguez Puerto Ricóban született. Az Andrews Egyetemen szerzett doktori címet, és az adventista egyházban szolgált lelkészként, tanárként és vezetőként. Lánya, **Díxil Lisbeth Rodríguez**, nemrég csatlakozott az *Adventista Világ* szerkesztőségéhez, mint segédszerkesztő. A Texas Woman's Egyetemen szerzett doktortust retorikából, és kinevezését megelőzően egyetemi tanárként és kórházlelkészként dolgozott. „Szeretek tanítani, de szenvedélyem a humanitárius misszió és a kórházlelkészség” – mondja, amikor a kedvenc elfoglaltságairól kérdezik.

Hiszünk az imádság erejében, és örömmel fogadjuk az imakéréseket, amelyeket a szerda reggeli áhítataink alkalmával megosztunk a munkatársakkal. Imakéréseiteket a prayer@adventistworld.org címre várjuk, és kérünk, hogy ti is támogassátok imában Isten országa ügyének előbbre vitele érdekében végzett munkánkat.

Első szombat

A hármas angyali üzenet és az egyház missziója

Isten hív, hogy menjünk

TED N. C. WILSON

Atörténelem folyamán, Istennek mindig volt egy különleges küldetése népe számára. És bár ezen küldetés teljesítésének részletei változhatnak, a végső cél mindig ugyanaz: az embereket megváltó közösségre, egy örök életre szóló közösségre vezetni Istennel.

Több mint 2500 évvel ezelőtt Isten egy különleges feladatra hívott el egy fiatalembert, egy olyan küldetésre, amely nemcsak életidejére korlátozódott, hanem évszázadokon át a mi korunkig és azon is túl. Dániel félelem nélkül állt a királyok udvarában, és sugárzó fényként világított, amikor a legmagasabb szinteken szolgált, miközben a királyok Királyának jelenlétében állt, „*aki a titkokat föltárja*” és „*megjeleníti mindazt, ami lesz*” (lásd Dán 2:29).

Ezek a próféciaik különösen az utolsó napokra vonatkoznak. A jelenések könyve 10. fejezetében a „*kis könyvként*” vannak azonosítva, amely a vég idejéig be van pecsételve. János azt a parancsot kapja, hogy: „*Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét... Vedd el és add meg; és megkeseríti a te gyomrod, de a te szádban édes lesz, mint a méz*” (Jel 10:8–9).

A jelenések könyvének 10. fejezetében János Isten népét mutatja be, amely megtapasztalja az 1844-es nagy csalódást. A nyitott könyv Dániel könyve, amely tartalmazza a 2300 nap/év próféciaát a szentély megtisztításával és a közelgő vizsgálati ítélettel kapcsolatban. Az a hit, hogy Jézus eljön, édes volt az adventhívők számára, de amikor Jézus nem jött el, úgy ahogyan várták, ez keserű csalódást okozott nekik. Hirdették Jézus eljövételének az üzenetét, de munkájuk még nem volt befejezve. Volt egy plusz üzenet Isten tervében, amelyet még el kell vinni az egész világnak. Ennek az üzenetnek három része van Jel 14:6–12-ben, és a hármas angyali üzenet néven ismerték.

A Próféta-ság Lelke szerint az első és második üzenetet a korai adventhívők vitték el a világnak. A harmadik üzenet kapcsolódik az előző kettőhöz és közvetlen Jézus visszajövetele előtt hirdetik a világnak.

Az ihletett írások teljesen világossá teszik Isten maradék egyházának küldetését: „Bizonyos értelemben Isten az adventistákat őrállókként és világosság hordozóiként helyezte a világba. Rájuk bízta az elveszendő világnak szóló utolsó figyelmeztetést. Isten Igéjéből csodálatos világosság fénylik rájuk. A legünnepélyesebb, legfontosabb munkát kapták, az első, a második és a harmadik angyali üzenet hirdetését. Ehhez hasonló fontosságú üzenet nincsen. Nem szabad megengedniük, hogy figyelmüket bármi más elterelje. A halandókra bízott igazságok közül a legünnepélyesebbet bízta ránk Isten, hogy a világnak hirdessük. Ezeknek az igazságoknak a hirdetése legyen a mi munkánk. Egy világot

Keresztény szeretettel és bibliai hitelességgel kell előrehaladnunk, ahogyan elődeink is teljesítették a múltban Isten adta küldetésüket.

kell megintennünk: Isten népének pedig híven kell teljesítenie a rábízott feladatot” (*Evangelizálás*. Budapest, 2007, Advent Irodalmi Műhely, 80. o.).

Mivel Isten ránk bízta, hogy hirdessük ezeket az üzeneteket a világnak, mennyire fontos, hogy megértsük az üzeneteket és azok megosztásának fontosságát?

AZ ELSŐ ÜZENET

Az első angyal üzenete Jel 14:6–7-ben az örökkévaló evangéliumot hirdeti, a Krisztus igazsága és kegyelme általi üdvösséget – Krisztus megígázó és megszentelő hatalmát. Az angyal bejelenti, hogy eljött az ítélet ideje, és hívja az embereket, hogy térjenek vissza Isten igazi imádatára, Istennek mint Teremtőnek az elismerésére.

Az a kijelentés, hogy az ítélet idején élünk, a Dán 8:14-ben található prófécia beteljesedésén alapul: 2300 este és reggel után (vagy prófétai nap, amelyek éveknél felelnek meg) a szentély megtisztul. 1844. október 22. óta egy olyan időszakban élünk, melyet az advent előtti ítélet idejeként, a mennyi szentély megtisztításaként ismerünk. Ennek a vizsgálati ítéletnek az eredménye dönti el, hogy ki megy a mennybe Jézus eljövetelekor.

Az Istennek, mint Teremtőnek az imádására való felhívás egyértelmű felelősséget ró az emberekre, hogy megünnepeljék azt a napot, amely az Ő teremtetését tiszteli. Ezt az üzenetet kaptuk: „A hűség nagy próbája a szombat lesz, mert az igazságnak különösen vitatott pontja. A végső

próbatétel idején éles határvonal fog húzódni Isten szolgálói és azok között, akik nem szolgálják Őt” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, Advent Kiadó, 539. o.).

De Istennek, mint Teremtőnek az imádata ennél sokkal többet jelent: el kell utasítani az élet eredetével kapcsolatos hamis elméleteket. Lehetetlen dolog az evolúcióban hinni, ugyanakkor azt mondani, hogy Isten az ég és a föld Teremtője. A két elképzelés nem keverhető egymással. Továbbá, az evolúció része a spiritizmusnak, mivel „a spiritizmus azt tanítja, hogy az ember fejlődő teremtmény, akinek születése óta az a rendeltetése, hogy fejlődjék az Istenség felé, egészen az örökkévalóságig” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, Advent Kiadó, 539. o.).

A MÁSODIK ÜZENET

A Jel 14:8-ban található második angyal üzenetét, amely meghirdeti Babilon bukását, először 1844 nyarán hirdették (*A nagy küzdelem*. 347. o.). Mivel a próféciaiban ennek az üzenetnek a hirdetését az ítélet prédikálása követi, és mivel az egyházak, amelyeknek ez az üzenet szól, valamikor tiszták voltak, itt Babilon azokra az egyházakra vonatkozik, amelyek elutasították az ítélet figyelmeztetését.

Babilon bukásának üzenete megismétlődik Jel 18:1–4-ben is. Isten népéhez szól az üzenet, amely még Babilonban van, hogy jöjjön ki, hogy ne legyen részese bűneinek és ne kapjon a csapásokból, amelyek rászakadnak. Ezért Babilon azokból az

egyházakból tevődik össze, amelyek olyan teológiai tévedéseket hirdetnek, amelyeket a középkori egyháztól vettek át.

Noha Babilon bukása 1844 nyarán kezdődött el, ez egy fokozatos folyamat, amely nem fejeződik be, míg 1) az egyházak el nem utasítják Jelenések 14. hármassal üzenetét és el nem fogadják a Sátán által bemutatott hitetést és hazug csodákat; 2) míg ezek a hitehagyó egyházak teljesen nem egyesülnek a világgal, elfogadva azt, amit a világ elfogad és hisz (*A nagy küzdelem*. 348–349. o.).

Ahhoz, hogy Isten népe – amely még mindig Babilonban van – megértse annak sürgető voltát, hogy kijöjjön, meg kell érteniük Babilon bűneit és tévedéseit. Ez óriási felelősséget helyez Isten népére, hogy megvalósítsa küldetését ezen üzenetek hirdetésében. Bár ez a hirdetés heves haragot és heves ellenállást fog kiváltani, amiért úgy mutatjuk be Babilont, amilyen, nekünk keresztény szeretettel és bibliai hitelességgel kell előrehaladnunk, ahogyan elődeink is a múltban teljesítették Isten adta küldetésüket (*A nagy küzdelem*. 606. o.).

A HARMADIK ÜZENET

A Jel 14:9–11-ben található harmadik angyal üzenete világos figyelmeztetést tartalmaz: Ne imádjátok a fenevadat és annak képét, és ne vegyétek fel jelét! Ennek az üzenetnek az alapja Jelenések 13. fejezetében található meg. A fenevad a hitehagyó egyházat jelképezi. Ennek a fenevadnak a képét egy második vadállat készíti el, amely az Egyesült Államokat

jelképezi. Figyeljük meg Ellen White magyarázatát: „Hogy az Egyesült Államok megformálhassa a fenevad képét, ahhoz a vallási hatalomnak úgy kell a polgári hatalmat irányítania, hogy az egyház az államhatalmat is saját céljainak szolgálatába állítsa” (*A nagy küzdelem*. 395. o.).

Az Egyesült Államok több mint 200 éven át a vallásszabadság fellegette volt. A bibliai prófécia szerint azonban eljön az idő, amikor a vallásszabadság sérülni fog, és egy mozgalom úgy fogja irányítani a kormányt, hogy olyan törvényeket fog elfogadni, amelyek a hitehagyott egyházak kívánságait teljesítik. Ezen kép elkészítésének a végeredménye az intolerancia mindenkiel szemben, aki nem ért egyet azzal, amit ez az egyház/állam egység megkövetel (*A nagy küzdelem*. 445. o.).

A fenevad bélyege, a hamis istentiszteleti nap megtartása olyan intézmény, amely világosan kifejezi a fenevad hatalmát. Az egyik egyház azzal kérkedik, hogy a hetednapos nyugalomnapot áthelyezte szombatról vasárnapra. Más egyházak azzal indokolják vasárnapünneplésüket, hogy ez Jézus feltámadásának az emlékeztetője. Egyik kijelentés sem biblikus.

A hitehagyó vallásos vezetők haraggal telnek el, amikor nem tudják megcáfolni a szombatnap szentségét, és a szombatünneplőket üldözni fogják és be fogják börtönözni őket. Ezen események közepette a harmadik angyal üzenetének erőteljes hatása lesz, amikor az emberek látni fogják, hogy a próféciák pontosan úgy teljeseznek, ahogyan Isten paran-

csolatainak megtartói megmondták. Miközben a feszültség növekszik az igazság és a hamisság között, Isten egyházában egy megtisztulás megy végbe. „Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnek a világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. És amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani... Korábbi testvéreik legelkeseredettebb ellenségeivé válnak” (*A nagy küzdelem*. 541. o.).

Azok, akik ragaszkodnak Megváltójukhoz, és nem hajlandók feladni a hármas angyali üzenetben található igazságokat, felismerik, hogy Isten erejével kell folytatniuk küldetésüket, az eredményt pedig rá kell hagyniuk. „Isten szolgáló szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a menny üzenetét... Az üzenet nem annyira érveléssel, mint Isten Lelkének mélységes meggyőzése nyomán fog terjedni... Az igazság tisztán láthatóvá válik, és Isten becsületes gyermekei elszakítják a köteleket, amelyek eddig fogva tartották őket... Az igazság ellen szövetkező erőkkel szemben sokan az Úr oldalára állnak” (*A nagy küzdelem*. 544–545. o.).

Testvéreim, amit ma tapasztalunk, az egy ébresztő felhívás, amely arra serkent, hogy figyeljünk Isten Szavára és legyünk készen arra, ami bekövetkezik. Csak akkor leszünk képesek bármit is elérni, ha teljesen Jézusra

és a Szentlélek erejére hagyatkozunk. Isten készít bennünket a késői eső kitöltetésére, amely alkalmassá tesz minket arra, hogy fennhangon hirdessük a három angyal életadó üzenetét.

Ma arra hívlak, hogy így válaszoljatok Isten hívására: „Igen, Uram! A Te erőddel és hatalmaddal elmegyek, hogy hirdessem a hármas angyali üzenetet. Bárhová küldesz, kész vagyok elmenni.” Ámen. ©

Ted N. C. Wilson a világszéles Hetednapos Adventista Egyház elnöke. További írások és kommentárok elérhetők az elnök Twitter oldalán: @pastortedwilson, valamint Facebook oldalán: @Pastor Ted Wilson.

Megbeszélendő kérdések

1. Miért fontos a hármas angyali üzenet a bibliai próféciák szélesebb összefüggésében olvasni?
2. Mit mondanál azoknak az embereknek, akik olvasták ezt a felolvasást és azt mondják neked, hogy félnék a végidei eseményekre gondolni?
3. Hogyan fogalmaznád meg a hármas angyali üzenet lényegét, ha egy olyan barátoddal kellene megosztanod, aki soha nem hallott róla?

Szeretetteljes hívás

Az örökkévaló evangélium
az első angyal üzenetében

Angyalok szálltak alá Betlehem városánál, hogy bejelentsék a Megváltó megszületését (Lk 2:8–11), és most, röviddel Jézus eljövele előtt, újra angyalok jönnek, hogy hirdessék az örökkévaló evangélium megváltó hatalmát. Tény az, hogy a három angyal üzenetében (Jel 14:6–12) az evangélium olyan, mint egy könyvtartó: az örökkévaló evangélium említésre kerül az üzenet kezdetén (6. vers) és a végén is, ahol a Jézus megváltó tettében való hitet, a hit általi megigazulást találjuk (12. vers). Az első angyal az evangéliumot Isten végidei ítéletével összefüggésben hirdeti; a második az evangélium győzelmét hirdeti a Babilon leomlott hamis evangéliuma fölötti győzelemben (8. vers); a harmadik pedig a végső ítéletet hirdeti, amikor a gonosz erők elismerik Isten szeretetét, amelyet a Bárány nyilatkoztat ki (10. vers).

EVANGÉLIUM, SZERETET, KONFLIKTUS

Az üzenetekben az evangélium hangsúlyozása azt jelenti, hogy a „hitvalló keresztények közül az adventistáknak kell elől járniuk abban, hogy Krisztust felmagasztalják a világ előtt (*Evangelizálás*. Budapest, 2007, Advent Irodalmi Műhely, 126. o.). Az evangélium

három jellemzőjét fogjuk kiemelni az első angyal üzenetében.

AZ ISTENI SZERETET ÖRÖK EVANGÉLIUMA

Az evangélium örök, mert Isten elméjében fogant meg örök időknél előtte, és Jézus Krisztusban valósult meg a történelem folyamán (Róm 16:25–26; Kol 1:26–27). Örökkévaló, mert megváltoztathatatlan és állandó megváltó erővel rendelkezik. A jelenések könyvében az evangélium magába foglalja mindazt, amit Isten értünk tett Jézus Krisztus által, beleértve helyettes halálát, feltámadását (Jel 1:18), mennybemenetelét (Jel 12:5) és megkoronázását (Jel 4–5); mennyei közbenjárói munkáját (Jel 8:3–4) és dicsőséges visszajövetelét, amikor is befejezi megváltó munkáját és megítéli a gonoszokat (Jel 1:7; 14:10; 19:11; 22:20). János az evangélium mélyére vezet el bennünket, amely Krisztus keresztjében nyilvánult meg.

Az evangélium először A jelenések könyve elején jelenik meg, amikor János Jézust dicsóítja: „*aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől*” (Jel 1:5). Ami minden teremtmény teljes felfogóképességét meghaladja, megtörtént, és számukra ez jó hír! Ez a szeretetről és a vérről szól; Istenről, aki átment a halál völgyén, engesztelést

szerezett nekünk, és megtisztított bűneinktől. Ez az isteni szeretet, amely láthatóvá vált a történelemben. Figyeljük meg, hogy az ige jelen idejű – „*aki szeret minket*” – ez Isten szeretetének folyamatos áradását jelenti irányunkban. János szerint ez a páratlan szeretet Isten Fiának áldozati halálában nyilvánult meg a kereszten (figyeljük meg a múlt időt – „*megszabadított*”). Az a szeretet, amely egy vérző áldozat formáját vette fel, megtörte a bűn hatalmát és felszabadított bennünket Isten szolgálatára.

A BÁRÁNY ÉS AZ EVANGÉLIUM

A megöletett Bárány alakja uralja A jelenések könyvének megmentő üzenetét. Első megjelenése a könyvben drámai és erőteljes. Isten magasztos trónján ül, kezében egy bepecsételt könyvvel, amelyet csak a megöletett Bárány tud felnyitni (Jel 5:1–6). Az angyal a Júda törzséből származó „*oroszlánnak*” nevezi Őt, ami egy messiási cím (5. vers), de amikor odafordul, hogy meglássa az oroszlánt, „*egy Bárányt lát állni, mint egy megöletettet*” (6. vers). A jó hír az, hogy az oroszlán megsemmisíti Isten ellenségeit azáltal, hogy Báránnyá, áldozati Báránnyá lesz. Igen, itt erő és hatalom van, de ez a megöletett Bárány hatalma, azaz Istennek a golgotai kereszten megnyilvánuló

A jelenések könyvében a Barány az örökkévaló evangélium megtestesülése.

szeretetének hatalma. Amikor azok, akik a trón körül állnak, meglátják a Barányt, térdre esnek, és énekelve imádják Őt: *„Méltó vagy... mert megölték, és véred által megvásároltál Istennek minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből”* (9. vers). Ismét együtt találjuk a vér és a megváltás két alapvető fogalmát, amelyeken keresztül Isten a bűnbánó bűnösöknek dicsőséges jövőt nyújt.

Jel 7:9–15-ben Isten végidei népe Isten és a Barány trónja előtt áll, dicsőítve őket és szolgálatukra készen. Az Isten és a Barány előtt állnak, mert *„megmosták és megfehé- rítették ruháikat a Barány vérében”* (14. vers). A Barány áldozata nemcsak megmenti az embereket, hanem meg is tisztítja őket bűneiktől. Valójában a megváltás a bűn hatalmából való szabadítás, amely lehetővé teszi számunkra, hogy az Ő jelenlétében legyünk és Istent szolgáljunk. Mivel a Barány áldozati halála beteljesíti ezt a dicsőséges szabadítást, most már lehetőségünk van arra, hogy csatlakozzunk a Barányhoz a sárkány elleni kozmikus küzdelemben és *„legyőzzük őt a Barány vérével és bizonyágtételük beszédével”* (Jel 12:11). Két elem a megfelelő sorrendben: a Krisztus áldozata által lehetővé tett győzelem és a bizonyágtétel arról, amit Isten értünk tett a Barány által. A jelenések könyvében a Barány

az örökkévaló evangélium megtestesülése.

EVANGÉLIUM ÉS KÜZDELEM

Az evangélium hirdetése a küzdelem összefüggésében történik. Ez része egy lázadási történetnek, amely a mennyben indult el (Jel 12:7–8) és amely foglyul ejtette az emberiséget (1Móz 3:1–8). Ahogy a küzdelem a végéhez közeledik, a sárkány felkészül, hogy ámtás és üldözés által legyőzze Isten népét (Jel 13:13–15). Egyesíti a hitehagyó kereszténységet (1–17. versek) és a három démoni lélek (spirítizmus) üzenete által megnyeri a föld királyainak támogatását (Jel 16:13–14). Ugyanakkor a hármas anyagi üzenet által Isten összegyűjti népét minden nemzetből, törzsből, nyelvből és népből (Jel 14:6–12) felkészülésként Jézus eljövételére (14–40. versek). Ebben a végső küzdelemben a győzelem csak a Barány vére által lehetséges (Jel 12:11).

KÖVETKEZTETÉS

Az evangéliumot, mint a kozmikus konfliktus egyetlen megoldását, hirdetni kell az egész világon. A három angyal „azokat jelképezi, akik elfogadják az igazságot és hatalommal nyitják meg az evangéliumot a világ előtt” (*Hetednap Adventista Bibliakommentár*. 7. köt.,

979. o., Ellen White megjegyzéseivel). Azt tárjuk itt fel, ami az adventista üzenet középpontjában áll – az evangéliumot. Soha nem szabad eltántorodnunk attól, hogy szóval és tettel hirdessük a Barány vérenek elégséges voltát. Világosan meg kell értenünk az evangéliumot, de hagynunk kell, hogy az megtestesüljön az életünkben, és olyan szerető emberekké váljunk, akik mások szolgálatába állnak. Gyülekezeteinknek és intézményeinknek olyan helyeknek kell lenniük, ahol a Barány szeretete a neki teljesen odaszentelt életekben mutatkozik meg. ☺

Megbeszélendő kérdések

1. Miért olyan fontos, hogy meglássuk az evangéliumot a három angyal üzenetében?
2. Félsz A jelenések könyve ítéletének üzenetétől? Ha igen, miért, ha nem, miért nem?
3. Hogyan közvetíthetjük hatékonyan a Barány és A jelenések könyvének evangéliumát az elvilágiasodott embereknek?

Bűnbánat és ítélet

Az örökkévaló evangélium az első angyal üzenetében

Az örökkévaló evangélium üzenete arra szólítja fel az embereket, hogy álljanak Isten oldalára a kozmikus konfliktusban (Jel 14:7). Isten tiszteletben tartja az emberi szabadságot, és minden egyes embert arra hív, hogy szabadon válaszoljon a vele kapcsolatos tervére. Ez a legfontosabb döntés, és ez fogja meghatározni mindannyiunk örök sorsát. Ez a figyelmeztető üzenet olyan, mint a szülőké, akik, ha megérzik, hogy a gyermekük rossz döntést készül hozni, mindent megtesznek, hogy lebeszéljék róla. Ez a hívás Isten szerető szívéből ered.

VILÁGRASZÓLÓ FELHÍVÁS

A döntés fontosságát a felszólító módban álló, három ige használata fejezi ki: *féljétek* az Istent, *adjatok neki dicsőséget* és *imádjátok* Őt. Mindhárom részleteiben fogjuk megvizsgálni.

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT”

A félelem arra indíthat bennünket, hogy tegyünk valamit a félelmet kiváltó veszély elkerülése érdekében. A Szentírásban Isten jelenléte félelmet kelthet. Ki ne remegne egy olyan Isten jelenlétében, aki dicsőséges és áthatolhatatlan fényben nyilvánul meg, és aki a természetet megrázza, és az meghátrál előtte? Az emberek féltik az életüket, de nem azért, mert Isten azzal fenyegetné, hogy megöli őket, hanem azért, mert rájönnek, hogy az

élmény olyan erőteljes lehet, hogy attól tartanak, nem fogják túlélni (2Móz 20:19). Ez a páratlan Isten közel jön teremtményeihez, és vágyakozik arra, hogy az ő Istenük legyen. Következésképpen a félelem, amely remegésben és rettegésben nyilvánult meg, áhítattal vonzza magához az embereket, és ez a neki való hálás alávetettségben, imádatban és a vele való közösségben fog kifejeződni, aki maga az élet (5Móz 5:26–27). Ez az igazi tiszteletteljes félelem a Teremtő és Megváltó Isten iránt (2Móz 20:1; Jel 4:10–11; 5:8–9).

A legjobb bibliai párhuzam az Isten félelmére való felhívásra (Jel 14:7), Préd 12:15–16-ben található. 1) Mind a két szakasz *felszólító módot* alkalmaz („*féld az Istent*”), ami azt jelzi, hogy ez egy fontos kérdés. 2) A felszólítás *egyetemes*, ami azt jelenti, hogy minden emberi lényhez szól („*ez az ember legfőbb dolga*” [Préd 12:15] „*a föld lakosainak*” [Jel 14:6]). 3) Az istenfélelem összefüggésben van az *ítélettel* („*Isten minden cselekedetet megítél*” [Préd 12:16]; „*eljött ítéletének órája*” [Jel 14:7]). 4) Az istenfélelem összefüggésben van Isten *parancsolatainak* megtartásával („*az Isten féljed, és az ő parancsolatait megtartsad*” [Préd 12:15]; a szentek, „*megtartják Isten parancsolatait*” [Jel 14:12]).

Az első angyal sürgető felszólítást intéz az emberiséghez, hogy tegyék ezt a dicsőséges Istent személyes Istenükké, és az Ő szerető akaratának

engedelmeskedve nyilvánítsák ki az iránta való „*félelmüket*” (vagy „*tiszteletüket*”). Ennek az alternatívája a fenevad félelme/neli való alárendeltség, a halál elkerülése érdekében (Jel 13:15), de egyedül csak az „*Élő*” halt meg, és Ő az, aki élni fog örökkön örökké. Csak a megöletett Bárány tudja biztosítani az életet (Jel 1:18).

„ADJATOK NEKI DICSŐSÉGET”

Az embereknek félre kell tenniük büszkeségüket, és Istennek kell dicsőséget és tiszteletet adniuk. Az angyal meghatározza, hogy az embereknek, akik egy olyan kozmikus küzdelemben keveredtek, amelyben Isten igazságossága és szeretete megkérdőjeleződött, hogyan kellene dicsőíteniük Őt. Az „*Istennek adjatok dicsőséget*” kifejezést a Biblia az ítélet kapcsán használja, hogy elismerje az emberi bűnösséget és Isten igazságos ítéletét. Ilyen esetben a kifejezés egy bűnvallomás (Józs 7:19) és/vagy a bűnbánat megfogalmazása (Jer 13:16; 1Sám 6:5).

A jelenések könyvében a „*dicsőséget adni*” Istennek először is azt írja le, ami a mennyben történik, ahol a mennyei lények egyhangúan kijelentik, hogy Isten méltó a dicsőretre, mert Ő a Teremtő (Jel 4:9–11) és a Bárány által a Megváltó (Jel 5:9–13). Másodszor, az emberek azt a parancsot kapták, hogy itt a földön dicsőséget adjanak Istennek (Jel 11:13; 14:7; 16:9). Harmadszor, a kozmikus

Az ítélet tulajdonképpen nem más, mint az igazság utáni törvényes kutakodás.

konfliktus végén mindenki dicsőséget ad majd Istennek (Jel 19:7; vö. Jel 5:13). A földön nincs hajlandóság annak elismerésére, hogy az emberek bűnösök, és hogy Isten igazságos, szerető Isten. A felhívásnak mindenkihez el kell jutnia, mert néhányan közülük tanúi lesznek a természeti erők pusztító felfordulásának, és „dicsőséget adnak Istennek”; elismerik, hogy bűnösök, és hogy Isten ítélete igazságos (Jel 11:13; Róm 10:8–9).

IMÁDAT ÉS ÍTÉLET

A felhívás, hogy fogadjuk el a Biblia fenséges Istenét személyes Istenünknek (hogy „féljük Őt”), és valljuk meg bűnösségünket, elismerve Isten igazságosságát és szeretetét, annak a bejelentésnek az összefüggésében hangzik el, hogy „eljött az Ő ítéletének órája” (Jel 14:7). Az ítélet tulajdonképpen nem más, mint az igazság utáni törvényes kutakodás. A gonosz erők kozmikus méretű bünt követtek el, amikor megtámadták Isten szerető jellemének becsületességét, de az utolsó ítéletben az Ő jelleme tisztázásra kerül majd. A gonoszok támogatták a sárkány megtevesztését, de az ítélet felfedi tévedésüket. Most van itt annak az ideje, hogy az emberek féljék az Istent, és adjanak dicsőséget neki.

A végítélet tanítása keresztény tantétel. A Biblia szerint a végítélet három szakaszból tevődik össze. Az első az advent előtti ítélet a

mennyben, ahol Isten népének életét vizsgálják, hogy kiderüljön, hűek maradtak-e a Báránynak tett hitbéli elkötelezettségükhöz (pl. Dán 7:8–10, 13, 22; Róm 2:5–6; 1Kor 3:8; 2Kor 5:10; Ef 6:8). Jézus azért fog eljönni, hogy megszabadítsa a népét, nem pedig azért, hogy elítélje (Zsid 9:28).

Azok a keresztények, akik a lélek halhatatlanságában hisznek, hisznek az advent előtti ítéletben is. A halhatatlan lélek ítélete az ember halálakor történik; abban a pillanatban eldől az örök sorsa. A Biblia elutasítja a lélek halhatatlanságának tanítását, és azt tanítja, hogy az ember „alszik” az Űrben Jézus eljöveteleig. Másodszor, van egy ítélet a millennium után is, amikor a gonosz erők és azok támogatói megállnak Isten trónja előtt (Jel 14:10; 20:11–12), hogy elkövetkezzen az ítélet harmadik szakasza, a végrehajtási fázis (Jelenések 20.), amikor a világmindenség megtisztul a bűntől. Ezt a legdicsőségesebb eseményt az Ószövetségben az engesztelés napja jelképezte, utalva arra a történelmi pillanatra („órára”), amikor a bírósági eljárás megkezdődik a mennyben, a mennyei naptár szerint 1844-ben (Dán 8:14; vö. Jel 11:19; 14:7). Miközben abban az időben élünk, amelyre az engesztelési nap előremutatott, arra kell hívnunk az emberiséget, hogy féljék Istent, és adjanak neki dicsőséget.

KÖVETKEZTETÉS

A Szentírás dicsőséges és mindegyiknél is álló Istene a mi Istenünk akar lenni, de a döntés a miénk. Az utolsó ítéletben kiderül majd, hogy Isten Krisztus keresztje révén kinyilvánította végtelen szeretetét azáltal, hogy megváltotta az olyan bűnösöket, mint amilyenek mi is vagyunk. Nekünk most azt kell döntenünk, hogy féljük Istent, neki dicsőséget adunk, és a Bárány oldalára állunk a kozmikus konfliktusban. ©

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan kapcsolhatjuk A jelenések könyve három angyalának ítéletről szóló üzenetét az evangéliumok szeretettörténetéhez?
2. Hogyan adhatunk dicsőséget Istennek a mindennapi életünkben?
3. Miért reményteli üzenet az isteni ítélet ígérete egy olyan világban, amelyet a becsvágy, és a bűn és a gonoszság ural?

Imádjátok a Teremtőt!

Az örökkévaló evangélium az első angyal üzenetében

Az első angyal által hirdetett mennyei üzenetnek az egész világon visszhangoznia kell. Ez az üzenet sürgősen felszólít mindenkit, hogy félje Istent, adjon dicsőséget neki, és imádjá a Teremtőt (Jel 14:7). Az imádat elvezet bennünket a kozmikus küzdelem lényegéhez, és egy olyan döntés elé állít, hogy a Teremtőt imádjuk és ne a bukott kerubot (Mt 4:9), akinek az a szándéka, hogy Istent végleg eltávolítsa az általa teremtett világ egy részéből. Ebben a küzdelemben az imádat a legfontosabb próbakő.

IMÁDAT – A BÁRÁNY IRÁNTI HŰSÉG KINYILVÁNÍTÁSA

Jel 14:7-ben az „*imádni*” görög ige a *proskuneo*, ami szó szerint azt jelenti, hogy „leborulni” vagy „térdre esni”. Emberekre alkalmazva a hódolat kinyilvánítását jelöli, de amikor Isten az, aki előtt meghajolunk, ez az ige a test és a belső lény meghajlását jelöli, ami bukott énünk eltávolításának kifejezése, hogy megtaláljuk Istentben a lét teljességét, életünk központját és célját. Az imádat két fontos magatartásra mutat.

AZ IMÁDAT, MINT HITVALLÁS

Isten trónja előtt a mennyei lények leborulnak és így imádják Istent: „*Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért*

vannak és teremtették” (Jel 4:11). Megvallják, hogy Istent, a Teremtőt imádják, és hívják az embereket, hogy csatlakozzanak hozzájuk az imádatban. Az istentisztelet alapvetően az Istenbe vetett hit megvallása, akit Teremtőnek vallunk. Ez a hitvallás a Lélek által a belső lényünk mélyén gyökerezik, és szavakban és tettekben fogalmazódik meg; az énünk teljes alávetettségben való meghajlásában (vö. Róm 10:9–10). Valójában a Teremtő imádatának sok köze van az élethez, hiszen Ő az életünk forrása. Következésképpen az imádat azt jelenti, hogy otthon vagyunk, mert Atyánk jelenlétében vagyunk, aki a teremtés szeretetteljes aktusával életet adott nekünk. Ez a magyarázata annak, hogy a Bibliában miért csak azok dicsérhetik az Urat, akik élnek (Zsolt 115:17–18). A teremtett élet meglátja azt, aki az élet, és hálával és szeretettel meghajol előtte. Ezt a fajta imádatot nem alkalmanként végezzük, hanem ez az élet, amely állandóan az Úr jelenlétében van, és alázatosan jár előtte.

János azt is látja, hogy a mennyei lények leborulnak a Bárány előtt és így imádják Őt: „*Méltó vagy... mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből*” (Jel 5:9). Az imádat hitünk megvallása Krisztusban, aki Megváltóként új teremtéssé alkotott bennünket (Jn

3:7; 2Kor 5:17). A megváltás feltételezi, hogy Isten eredeti teremtését a bukott kerub megrongálta, és az emberek eltávolodtak otthonról. Ezután Isten Fia leszállt az önző teremtmények bolygójára, hogy hazavigye őket (vö. Ézs 53:6), az életük Forrásához. A Krisztus megváltó munkája által helyreállított, elveszett életünk bizonyosságot tesz a világegyetem előtt arról, hogy Ő a mi Megváltónk azáltal, hogy bukott énünket hálás imádatban meghajtjuk előtte.

A HŰSÉG MEGVALLÁSA

Az imádat hűségünk megvallása Istennek, mint Teremtőnek és Megváltónak. Azt jelenti, hogy Isten oldalán foglalunk állást a kozmikus küzdelemben, következképpen lázadunk a gonosz erővel szemben. Dánielhez (Dán 6:10) és három barátjához hasonlóan, a Bárány követőit nem félemlíti meg a sárkány. Mivel a teremtmények önmagukban nem rendelkeznek étellel, nem képesek megőrizni saját életüket, még kevésbé más teremtményekét. Ezért a bukott kerubnak az iránta való hűség jeleként való imádata, a halál választása. Isten hűséges népének „*állhatatos a kitartásra*” (ERV) és „*megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét*” (Jel 14:12). Istennek, mint Teremtőnek és Megváltónak az imádata úgy nyilvánul meg az életükben,

Az imádat azt jelenti, hogy otthon vagyunk, mert Atyánk jelenlétében vagyunk.

hogy kitartóan engedelmeskednek Isten parancsolatainak, és megtartják a Krisztusba, mint Megváltóba vetett hitüket.

A jelenések könyvében említett parancsolatok elsősorban a Tízparancsolatra vonatkoznak (2Móz 20:1–17). Az Isten imádatára való felszólítás egy meghívás az első parancsolatnak való engedelmességre (Jel 14:7); a figyelmeztetés, hogy ne imádjuk a fenevadat, meghív bennünket, hogy tartsuk meg a második parancsolatot (9. vers); a fenevad elítélése, mert káromolja Isten nevét, a harmadik parancsolat megtartását követeli meg (Jel 13:6). A felszólítás, hogy „*imádjátok azt, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és a vizek forrásait*” (Jel 14:7) a negyedik parancsolat nyelvezetét alkalmazza (2Móz 20.11), és annak a kérdésnek a fontosságára mutat rá, hogy kit imádunk. „Ha a szombat egyetemes ünnep lett volna, az ember értelmével és szívével felfogta volna a Teremtőt, akit tisztelet és imádat illet, és soha senki nem lett volna bálványimádó, istentagadó vagy hitetlen” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, Advent Kiadó, 390. o.).

A szombat nemcsak a teremtésre emlékeztet, hanem arra is, aki Krisztus által mindent teremtett. A sárkány számára elengedhetetlenül fontos, hogy ezt az emlékünnepet végleg megsemmisítse. Ez meg-

magyarázza azt, hogy „a szombat kérdése hogyan lesz a tétje annak a nagy küzdelemnek, amelyben az egész világ szerepet fog játszani” (*Hetednap Adventista Bibliakommentár*. 7. köt., 979. o.). Jelen pillanatban a szombatparancsolat elutasításának legalább két alapvető formája van. Az első a hitehagyott kereszténységből származik, a hetedik napnak, mint a bibliai szombatnak az elvetésével és a vasárnap megünneplésének népszerűsítésével. A második a természettudományok világából származik. A természetes evolúció elmélete sok tudós tudatából kivette a transzcendens és mégis személyes Teremtő Isten létezését – következésképpen a szombatot, mint a Teremtő emlékét figyelmen kívül hagyták. Szerintük nincs Teremtő, és nincs is szükség rá, mert minden, amit látunk, a véletlenszerű és cél nélküli természeti folyamatok eredménye. Sok keresztény megpróbálta összhangba hozni a természetes evolúciót és a keresztény hitet azzal érvelve, hogy Isten egy hosszú evolúciós folyamaton keresztül teremtett, amely küzdelemből, szenvedésből, túlélésből és halálból áll. Ez az Isten egyáltalán nem hasonlít a Biblia szerető Istenére, aki Teremtő és Megváltó. Ebben az összefüggésben az első angyal mindenkit Isten imáadására szólít fel; ez élet vagy halál kérdése.

KÖVETKEZTETÉS

A küzdelem elkezdődött, és az alapvető kérdés világosan kirajzolódik: Ki méltó az imádatra? Egyedül Isten – aki Krisztus által mindent teremtett, és aki a Bárány által megváltott minket – méltó az imádatra. Csak az élet forrása képes életet teremteni és újrateherelni a megváltás által. Ezt valljuk, amikor imádatban leborulunk Isten és a Bárány előtt. ©

Megbeszélendő kérdések

1. Gondolkodjunk el ezen a kijelentésen a mai olvasmányból: „Az istentisztelet alapvetően hitvallás.” Hogyan hat ez az elképzelés az istentiszteletünkre?
2. Miért fontos megérteni az istentisztelet és a teremtés közötti kapcsolatot?
3. Hogyan tudjuk az első angyal üzenetét kreatívan és magával ragadóan közvetíteni a körülöttünk élő, evolúcióban hívő embereknek?

Szerda

Az evangélium legyőz minden ellenállást

A második angyal üzenete

A

jelenések könyvében a gonosz hatalmak cselekedetei úgy vannak ábrázolva, mintha Isten cselekedeteit utánoznák. Például, Istennek három angyala hirdeti az evangéliumot a világnak (Jel 14:6–12), a sárkánynak pedig három démoni lelke megy a föld királyaihoz, hogy összegyűjtse őket a Báránnyal való végső összezapásra (Jel 16:13–14). A második

angyal üzenete ezen a gondolkodásmódon alapul. Istennek van egy városa, a sárkány pedig megteremti a saját városát: Babilont. Babilon olyan üzenetet hirdet az embereknek, amely az örökkévaló evangélium hamisítványa, és ennek következtében nem fog sikerrel járni.

BABILON ÉS A BÁRÁNY

A második angyal az evangéliumot hirdeti: „*Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! mert az ő paráznságának haragborából adott inni*

minden pogány népnek” (Jel 14:8). A következőkben a szakasz kulcselemeit fogjuk megvizsgálni.

AZ ŐSI BABILON ÉS A BUKOTT KERUB

Minden a „*Sineár földjén, egy síkságon*” (1Móz 11:2) kezdődött, amely Babilon másik neve, és Mezopotámia déli részét jelöli. Az özvív után ezen a helyen az emberek eldöntötték, hogy egy várost építenek egy égig érő toronnyal, amelynek neve Babilon (4. vers). Az elbeszélésben a Bábel főnév a héber *balal* igéből ered, ami azt jelenti, hogy „összekeverni”, jelezve azt, hogy Babilon „zűrzavart” jelent. Az elbeszélés egy olyan projektről szól, amely az embereket egy közös cél érdekében egyesíti. Az önfenntartás iránti aggodalomban gyökerező emberi tettekről és eredményekről szól. Az emberi ambícióról van szó, amely minden képzeletet felülmúl, mert uralmat akar gyakorolni a föld, az ég és minden felett. Kozmikus méretű ambícióról van szó, amely egy olyan kozmikus város felépítéséről szól, amely Istentől teljesen függetlenül integrálná a létezés két legfontosabb szféráját, nevezetesen az emberi és az isteni szférát. A babilóniaiak a várost *bab-ilani*, „az istenek kapuja” névvel illeték, valószínűleg azért, mert a várost olyan kozmikus városként képzeltek el, amely egyesíti a földi embereket a mennyei istenekkel. A bibliai történet az emberekkel kapcsolatos isteni szándék elleni lázadásról szól (1Móz 9:7; 11:4). Az építkezésnek és tervezett céljának az vetett véget, amikor Isten, a hivatlan, beavatkozott, megváltoztatva az emberi nyelv egyesítő szerepét (1Móz 11:7–8).

Babilon büszkeségét és önelégültségét Ézsaiás teljes mértékben kifejti, amikor az Úr ítéletet hirdet Babilon ellen, amelyet a királya képvisel (Ézs 14:3–23). A szakasz a bukott kerub legmélyebb ambícióit használja fel

arra, hogy leírja Babilon királyának ambícióit és szándékait, és ezáltal Isten leleplezi a kerub belső romlottságát: „*Holott ezt mondtad szívedben: Az égbe megyek föl, Isten csillagai fölé helyezem trónomat, és az összegyűlés hegyén telepszem meg, messze északon. A magas felhők fölé megyek föl, és hasonló leszek a Magassághoz*” (13–14. versek). Ugyanez a törekvés, így vagy úgy, de helyet kapott az emberi szívben is. Bár a történelmi Babilon elesett, a kerub ambíciói még mindig élnek, és a vég idején megpróbálja elérni azokat.

A VÉGIDEI BABILON ÉS A BUKOTT KERUB

Az ókori Babilon városának természete és célja most a végidők Babilonjának szimbólumaként szerepel. A jelenések könyvében Babilon *először* is egy tisztátalan hármasság. Három hatalom alkotja, amelyek a bukott kerub tervének előmozdítására egyesülnek (Jel 16:13). Ezek a sárkány, aki látszólag Isten szerepét veszi fel (pl. Jel 13:2, 4); a tengerből feljövő fenevad, amely gyakran Krisztust utánozza (pl. Jel 1:8 és 13:14); és a földből feljövő fenevad, amelyet hamis prófétának is neveznek, és a Lélek munkáját utánozza (pl. Jel 13:13; 19:20). Az apokaliptikus prófécia történeti (hisztoricista) értelmezésében a tengerből feljövő fenevad a középkori keresztény egyházat jelképezi; a földből jövő fenevad az amerikai protestáns kereszténységet; a sárkány pedig a spiritualizmus, amely a lélek halhatatlanságának pogány eszméjén alapul, és amelyen keresztül Sátán megtévesztő csodákat fog tenni (Jel 16:13–14).

Másodszor, Babilon a világméretű hitehagyó kereszténység végidei kicsúcsosodása. Ez a laodiceai egyház egy része, amely nem hallgatott Krisztus hívására, hogy nyissa ki az ajtót és térjen vissza hozzá (Jel 3:14–22). Mivel gazdag (Jel 18:3,

11–13) és gyönyörű ruhái vannak (16, 19 versek), nincs szüksége a gazdagságra és a ruhára, az evangélium gazdagságára, amelyet Krisztus mindenkinek felajánl (Jel 3:18). A Babilont alkotó fenevadak nem a modern társadalmak szociális és gazdasági elnyomásának fenevadai, hanem a hitehagyott kereszténység, amely Isten végidei népével fog szembeszállni (Jel 13:15).

Harmadszor, Babilon a megváltás hamis üzenetével fordul a világ felé. „*A paráznság szenvedélyének borával itatott meg minden népet*” (Jel 14:8). Babilont a szenvedély/vágy hajtja, nem pedig a Lélek által megvilágított elme. A lelki paráznság borának megosztásával Babilon hűtlen feleségként jelenik meg, ami az Úr iránti hűtlenségére utal. Az Ószövetségben Izrael Isten iránti hűtlensége abban állt, hogy szövetségeket kötött a nemzetekkel, hogy megvédje magát (Ez 16:26–29), és abban, hogy más nemzetek vallási szokásait és hitét elfogadta (Jer 2:20–21; Ez 6:9; 16; 23). Mindkettő a hitehagyás kifejeződése volt (Zsolt 106:35–39). A jelenések könyvében Babilon a föld királyainak támogatását keresi (Jel 17:12–13), és elősegíti a sárkány ámtításait és imádatát (Jel 13:4).

Negyedszer, az utolsó idők Babilonjának létrehozása során a sárkány a nem keresztény világot is megkeresi, hogy a hitehagyó kereszténység nézetei köré egyesítse azt. Ez minden bizonnyal nehéz feladat, mert a bolygón a világvallások sokasága, egymással szemben álló politikai hatalmak, egymásnak ellentmondó gondolkodásmódok, sőt még az ateizmus és a szekularizmus is jelen van. A sárkány a természetfeletti jelenségek felhasználásával érhetné el célját a leghatékonyabban. Aligha van hatékonyabb dolog az emberek lojalitásának megváltoztatására, mint egy megkérdőjelezhetetlen tűnő természetfeletti élmény. A jelenések könyve arról beszél, hogy

Nem az Oroszlán támadása győzi le őket [a hamis háromságot], hanem a bűneinkért megölt Bárány áldozatos alakja és munkája.

a sárkány és ügynökei nagy csodákat fognak végrehajtani, amelyek olyan változásokat fognak eredményezni a világ társadalmi, politikai és vallási térképén, amelyeket jelenleg lehetetlennek tűnik előre látni (Jel 13:13–14).

A BÁRÁNY GYŐZELME

Mi az, amit Babilon konkrétan felajánl a világnak? Babilon a saját útját kínálja fel az üdvösségre egy hamis evangélium hirdetésével. Isten a Bárányon keresztül kínálja a világnak az üdvösség evangéliumát, Babilon azonban a saját borát kínálja. A bor gyakran jelképezi Isten üdvözítő áldásait népe számára. Babilon saját „üdvözítő áldásainak” borát, azaz lelki erkölcstelenségét kínálja követői számára. Az Ószövetségben a bort „a szőlő vérenek” nevezik (pl. 5Móz 32:14), ami kiváló szimbóluma Jézus vérenek/életének. Az úrvacsora során Jézus az Ő életét jelképező bort kínálta tanítványainak, amelyet a bűnök bocsánatáért ajánlott fel (Mt 26:28) – az evangélium jó hírét. János evangéliumában Jézus a vérét ajánlotta fel, mint a bűnösök számára az élet egyetlen forrását (Jn 6:53, 54; vö. Jn 19:34). Azzal, hogy Babilon a saját borát adja a föld lakóinak, hamis evangéliumot osztogat, amelyet állítólag a sárkány és ügynökei által végrehajtott rendkívüli csodák igazolnak (Jel 13:13–14; 16:13–14). Ezt a hamis evangéliumot nevezi az Írás „a paráznság haragborának”, vagy egy másik fordítás szerint „a paráznság szenvedélye borának [hamis tanításnak]” (Jel 14:8, ÚRK). Ez az emberi fajra vonatkozó isteni terv

megrontása, és ezért lelki hűtlenség/erkölcstelenség.

Az emberi nemzetet polarizálni fogja a Krisztus általi megváltás evangéliumának és a sárkány/a bukott kerub általi hamis megváltás evangéliumának ütköztetése. A végeredmény Babilon bukása lesz. Ez a bukás két szakaszban fog bekövetkezni. Az első egy lelki, amely még mindig folyamatban van. Akkor fog bekövetkezni, amikor az egyház történelmének korai szakaszában kezdődött hitehagyás eléri a tetőpontját a hitehagyó kereszténység újraegyesítésében. Babilon teljessége nem valósul meg addig, amíg egy ilyen esemény be nem következik. Babilon második bukása Krisztus második eljövetelekor fog bekövetkezni, ami végső vereségét fogja eredményezni. János azt mondja, hogy akkor „a nagy város [Babilon] három részre szakadt” (Jel 16:19). A szentségtelen hármasság képtelen egységben megállni a Bárány előtt (vö. 1Móz 11:8): „Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azonban legyőzi őket” (Jel 17:14). A gonoszok igyekeznek majd elrejtőzni a Bárány színe előtt (Jel 6:16). Nem az Oroszlán támadása győzi le őket, hanem a bűneinkért megölt Bárány áldozatos alakja és munkája. A Bárány megtestesíti az evangéliumot, és győztesen kerül ki a konfliktusból.

KÖVETKEZTETÉS

Babilon még nincs jelen a világban egész teljességében. Mint már jeleztük, a hitehagyás folyamata már korán elkezdődött a keresztény egyházban, és nem sokkal Krisztus

eljövetele előtt éri el tetőpontját (2Thessz 2:1–10). Fontos számunkra, hogy megfigyeljük, mi történik a protestánsok és a katolikusok viszonyában, különösen a katolicizmus befolyásának jelentős növekedését a világ egyes részein, még a nem keresztény vallások között is. A világ gyorsan változik, és további jelentős változásokra kell számítanunk, különösen vallási természetűekre. Addig is kötelességünk hirdetni Jézus Krisztus evangéliumát, mint az üdvösség egyetlen útját, figyelmeztetve a világot arra, hogy mi vár ránk. „Lehet, hogy néhány kérdésben kevesebbet kell mondanunk a római hatalommal és a pápasággal kapcsolatban, de fel kell hívnunk a figyelmet arra, amit a próféták és az apostolok Isten Lelkének ihletése alatt írtak” (Ellen G. White: *Counsels to Writers and Editors*. Nashville, 1946, Southern Pub. Assn., 65. o.). ©

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan kerülhetjük el a „babiloni” gondolkodásmódot életünkben?
2. Miért jó hír A jelenések könyvében Babilon bukása azoknak, akik a Bárányt követik, ahova megy?
3. Folyamatosan „hamis” hírekről olvasunk, és A jelenések könyve egy „hamis” háromságra utal, amely a Szentírás Szentháromságát próbálja utánozni. Hogyan készülhetünk fel arra, hogy elkerüljük, hogy ez a „hamis” háromság becsapjon minket?

Szeretetpont

Az **ADRA Adventista Fejlesztési és Segély Alapítvány** akciójával szeretne lehetőséget biztosítani a gyülekezeteknek a közelgő karácsony által kínálgzó lehetőségek hatékony használatában.

ADRA Szeretetpont létrehozása lehetséges magában a gyülekezeti épületben is, de külső helyszínen is megvalósítható pl.: bevásárlóközpont, adventi vásár... stb.

Az **ADRA Szeretetpont** a következő szolgáltatásokat nyújthatja:

- 📁 tájékoztató anyag terjesztése az ajándékcsomagok tartalmára vonatkozó javaslattal;
- 📁 ajándékcsomagok gyűjtése, leadási pontként megjelenés;
- 📁 ajándékcsomagok elkészítése, csomagolás.

Az összegyűlt ajándékcsomagokat a gyülekezet egy kiválasztott helyi intézménnyel együttműködve juttatja el december közepéig a kedvezményezetteknek.

Az akcióról további információ kérhető:

cd@adra.hu

+3630 269 5689

Szeretetteljes figyelmeztetés Istentől

A harmadik angyal
üzenete

Az Úr az örökkévaló evangélium hirdetése, a hozzá való visszatérésre szólító felhívás (az első angyal üzenete) és a babiloni hamis evangéliumra történő figyelmeztetés (a második angyal üzenete) által fejezte ki mélyszégyen aggodalmát a bűnös emberek iránt. Most Isten szíve ismét feltárul, és azoknak a sorsára figyelmezteti az emberiséget, akik a sárkány oldalán állnak, remélve, hogy meghallgatják és a Barány iránti hűséget választják. Ez az üzenet a végső ítélethez és a kozmikus küzdelemnek a Barány által történő megoldásához vezet el bennünket.

VÁLASZTANUNK KELL

A harmadik angyal üzenetében (Jel 14:9–11) használt nyelvezet és képek egyesek számára összeegyeztethetetlennek tűnnek a keresztény evangéliummal. Az üzenet jelentését csak akkor értjük meg igazán, ha azt a Barány áldozatos szeretetének szemszögéből olvassuk.

HŰSÉG

A harmadik angyal üzenete az egyik legfontosabb kérdésre összpontosít, amellyel az embereknek szembe kell nézniük: Kinek tartozunk végső soron hűséggel? Ez azt jelenti, hogy létezik egy küzdelem, és hogy érintettségünkől függetlenül valamelyik oldalra oda kell állnunk.

A választástól való tartózkodás a rossz oldal választása! Csak két lehetőség van: a Barány vagy a bukott kerub. Ebben a konfliktusban nincs olyan, hogy önmagunkhoz vagyunk hűségesek.

A hűség itt található fogalma mélyreható, mivel jellemünk a hűségünk tárgyának milyenségét tükrözi. Erre utal ennek a szakasznak a nyelvezete, amikor a fenevad nevének és bélyegének viseléséről beszél (Jel 14:9, 11). A bukott kerub iránti hűség látható nyomot hagy az életünkben. A fenevad nevének viselése azt jelenti, hogy azonosultunk a bukott kerub programjával és törekvéseivel; hozzá tartozunk. A hovatartozás gondolata egyértelműen kifejezésre jut a fenevad bélyegén keresztül. A kézen és a homlokokon lévő hűségjel mindenki számára látható, és arra emlékeztet másokat, hogy ez a személy a bukott kerubhoz tartozik (2Móz 13:9). A bélyeg a hűségünk tárgyának tekintélyét jelképezi.

Ha megvizsgáljuk a hitelgyogyott kereszténység történetét, és a tekintély olyan szimbólumát keressük, amely a konfliktusban az ember hűségéről árulkodik, akkor ez egyértelműen a vasárnap. Az az állítás, hogy valakinek joga van az Isten törvényének megváltoztatására, túlmegy mindenben. Isten tekintélyét, aki a hetedik napi szombatot a pihenés és az istentisztelet napjaként

határozta meg, elhallgattatta az az emberi hang, amely a szombatot vasárnapra változtatta. Isten törvénye nagy szerepet fog játszani a végső konfliktusban. Figyeljük meg az imádat és a fenevad bélyege közötti kapcsolatot Jel 14:9-ben: *„Ha valaki imádja a fenevadat... és annak bélyegét felveszi”*. Ez a két elem elválaszthatatlan egymástól. Mivel a vasárnap az istentisztelet napja, a vasárnapnak való behódolás egyúttal istentiszteleti cselekmény is. Ez két parancsolatot is érint, az első és a negyediket. A vasárnap a szombat hamisítványává válik, amely Isten megszentelő hatalmának jele.

BOR ÉS TŰZ

A gonoszok végső sorsa az, hogy megtapasztalják Isten haragját. Itt szembesülünk azzal, amit egyesek a haragvó Isten nehéz témájának neveznének. János a bor, a tűz és a kénkö metaforáival próbálja elmagyarázni, hogy mi is ez. Ezeket a képeket az Ószövetség is használja Isten ellenségei elleni ítéletének leírására (Jer 25:15–28; Zsolt 11:6; 1Móz 19:24). A nyelvezet szimbolikus, mert Isten haragja nem egy szó szerinti pohárból való ivás. Ebben az esetben az számít, hogy milyen bort isznak a gonoszok, mert ez fejezi ki az összehasonlítás lényegét. Ezt a bort nem vízzel keverték (ahogyan az szokás volt), hanem a bódító erejét

A gonoszok Isten haragját úgy fogják megtapasztalni, hogy az nem lesz kegyelemmel vegyített – vagyis, nem lesz lehetőségük a megtérésre.

fűszerek használatával fokozták (Jel 14:10). A gonoszok Isten haragját úgy fogják megtapasztalni, hogy az nem lesz kegyelemmel vegyített – vagyis, nem lesz lehetőségük a megtérésre (Jel 22:11).

A második metafora a tűz és kénkö. A gonoszokat tűzzel és kénkövel, vagy „égő kénkövel” fogják gyötörni. Ez a metafora Isten haragjának megtapasztalását ahhoz a fájdalomhoz hasonlítja, amit akkor érez az ember, amikor égő kénkö érinti a testét. Isten haragja fájdalmas élmény. A metafora arra a tényre is épít, hogy amit a tűz elpusztít, azt nem lehet helyreállítani; örökre elpusztul. A lényeg az, hogy Isten haragja a gonoszok végső pusztulásához vezet, amit második halálnak nevezünk (Jel 20:6, 14). A tűz örök, mert amit eléget, az örökre elpusztul; addig ég, amíg semmi sem marad belőle (Ézs 34:9–10; Júd 7). Miközben a gonoszok a második halál tapasztalatát élik át, ez alatt az idő alatt nincs számukra nyugalom.

KRISZTUS SZENVEDÉSE

A gonoszok fájdalmas és végső halálát nem tudjuk elképzelni, mert még senki sem élte át. Az egyetlen kivétel Jézus Krisztus volt, és Ő azért tette, hogy mi megmeneküljünk tőle. Az utolsó ítélet során senkinek sem kell megtapasztalnia második halált; legalábbis nincs rá elfogadható érv,

hogy ez megtörténjen. A végső ítélet Krisztus-központú szemléletének összhangban kell lennie Krisztus ítéletével a kereszten. Ott magára vette a világ ítéletét (Jn 12:31), áldozatként hordozta a világ bűneit (Jn 1:29), és ivott Istennek a bűnös emberiség elleni ítéletének poharából (Jn 18:11), hogy azok, akik belé mint Megváltóba vetik hitüket, ne vesszenek el, hanem örök életük legyen (Jn 3:16). A kereszten átélte a tűzkeresztséget, amikor azt mondta: „Szomjazom” (Jn 19:28). A kereszten az Istenség együtt szenvedett. „Isten Fiával együtt szenvedett, úgy, ahogy csak egy isteni Lény szenvedhetett, hogy a világ megbékéljen vele” (Ellen G. White: *God's Amazing Grace*. Washington, D.C., 1973, Review and Herald Pub. Assn., 161. o.). A gyötrelmes fájdalom, amit érzett, nem annyira fizikai volt, hanem egy belső fájdalom, amit az Atyától való elszakadásának érzete okozott (Mt 27:46). Valami hasonló lesz a gonoszok sorsa is az utolsó ítélet idején, amikor rádöbbenek, hogy örökre el lesznek választva Istentől.

KÖVETKEZTETÉS

A konfliktus valóban a hűségéről szól. Isten figyelmeztetése fenyegetően hangzik, mert a helyzet komolysága miatt az embereknek szembe kell nézniük vele. Isten jellemének átlátszósága egy fájó szívet tár fel,

hiszen Atyánk nem akarja, hogy teremtményei meghaljanak. A nyelvezet egy olyan jel nyelvezete, amely arra figyelmezteti az embereket, hogy álljanak meg, mert halálos veszély leselkedik rájuk. Isten ismeri ezt, mert Ő és az Ő Fia megtapasztalták a kereszten. Mindeközben mi Isten követői vagyunk, akik arra hívjuk az embereket, hogy válasszák a Bárányt, aki megbékéltet minket Istennel. ©

Megbeszélendő kérdések

1. Miért foglalkozik a Szentírás olyan szemléletesen a gonoszok és Sátán elpusztításával?
2. Hogyan befolyásolja az Istenről alkotott elképzelésünk azt, ahogyan az ítéletet értjük? Mit tehetünk, hogy teljes képet adjunk Isten jelleméről azoknak az embereknek, akik küzdenek a haragvó Isten képével?
3. Hogyan tudunk a legjobban beszélni Isten haragjáról, a megváltás történetének összefüggésében?

A végítélet és Isten szeretete

A harmadik angyal üzenete

A harmadik angyal üzenete egy figyelmeztetés, amelynek célja, hogy az embereket meggyőzze, hogy a Bárány oldalára állva kerüljék el a gonoszok sorsát. Az erőteljes figyelmeztetés az utolsó ítélet végső céljának leírásához vezet. Továbbra is erős nyelvezetet és képeket használ az író: „*kínoztatik tűzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt*” (Jel 14:10).

A VÉGÍTÉLET ÉS A KERESZT

A görög *basanizo* ige („kínozni, gyötörni”) olyan gondolatot közvetít, amely a legtöbb ember számára ma már visszataszító. Az ige olyan intenzív fizikai és/vagy lelki fájdalmat jelöl, amely felett az illetőnek nincs hatalma (vö. 2Pt 2:7–8). A jelenések könyvében a gyötrelmes fájdalom leírására használják, amelyet az asszony a szülés során tapasztal (Jel 12:2). A gonoszok esetében az ige jövő idejű passzív alakját alkalmazza – „gyöttrődni fog”. A kérdés az, hogy ki vagy mi gyöttri őket. Át fogjuk tekinteni a szöveg megfogalmazását és szándékát, hogy választ találjunk.

A BÁRÁNY ELŐTT/ JELENLÉTÉBEN

A gonoszok „*tűzben és kénköben gyöttrődnek a szent angyalok előtt és a*

Bárány előtt” (Jel 14:10, ÚRK). A kép azt mutatja, hogy a gonoszok erős fájdalmat szenvednek, miközben az angyalok és a Bárány jelenlétében állnak. Az angyalok által kísért Jézus képe azokban az ószövetségi szakaszokban gyökerezik, amelyekben arról van szó, hogy Isten angyalok kíséretében jelenik meg, hogy megítélje a gonoszokat és megmentse népét (5Móz 33:2; Zak 14:9). Az Újszövetségben Krisztus eljövételének látható és dicsőséges valóságát írja le. A második eljövételkor Krisztus angyalai kíséretében fog eljönni (Mt 16:27; 25:31–32; Mk 13:26–27). Ez lesz Jézus legdicsőségesebb megjelenése az emberek előtt, és mindenki látni fogja Őt (Jel 1:7); az Ő jelenlétében fognak állni (vö. Jel 6:16–17). Jel 14:10 nem Jézus második eljövételéről szól, amikor csak azok fogják látni Őt, akik még élnek. Itt az angyal Krisztus eljövételének nyelvezetét kölcsönzi, hogy tájékoztasson bennünket arról, hogy az utolsó ítélet során Krisztus egy utolsó alkalommal megjelenik minden kor gonoszainak és a bukott kerubnak.

A BÁRÁNY ÉS A KERESZT

Nem szabad figyelmen kívül hagynunk azt a tényt, hogy a harmadik angyal nyelvezete nagyon pontos. A gonoszok a Bárány

előtt állnak, nem pedig a királyok Királya, de még csak nem is az Úr előtt. Amikor felnéznek, Krisztust látják, mint Isten Bárányát, aki a kereszten megmutatta Isten végtelen szeretetét minden teremtménye iránt. A jelenések könyvében a megölt Bárány képe a Jézus áldozati halálába vetett hit általi üdvösség evangéliumának vizuális kifejezése (Jel 5:9). Az örökkévaló evangélium Isten szerető természetéről szól, amely mindig mások felé irányul. Jézus kijelentette: „*Én pedig, ha fölemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok*” (Jn 12:32), egyeseket az üdvösségre (Jn 3:14–15), másokat pedig az ítéletre (Jel 14:10). Isten törvényszékén a gonoszokat és minden gonosz hatalmat visszavezetnek Isten szeretetének a kozmikus történelemben valaha kinyilatkoztatott legmélyebb kinyilatkoztatásához.

Ahogy a Bárányra néznek, rájönnek, hogy Isten valóban a szeretet és az igazságosság Istene, és hogy a kozmikus küzdelem indokolatlan volt. Ellen White ír arról a pillanatról, amikor Krisztus trónja az Új Jeruzsálem falai fölé emelkedik, és meglátják Őt, és „a trón fölött feltárul a kereszt” (*A nagy küzdelem*. 591. o.). Ezt is írja: A Golgota „látomása nyomán, a titokzatos Áldozat láttán minden bűnös elismeri, hogy a

Az örökkévaló evangélium Isten szerető természetéről szól, amely mindig mások felé irányul.

menny ítélete jogos” (Jézus élete. 40. o.). Talán arra következtethetnénk, hogy ami a gonoszokat gyötri, az Isten szeretetének a Barányon keresztül való megmutatkozása. Ez a szeretet felébreszti bennük a bűntudatot, és olyannak látják magukat, amilyenek valójában, miközben rádöbbennek, hogy örökre el vannak választva egy ilyen csodálatos Istentől. A fájdalom rendkívül gyötrelmes lesz. Helyes lenne azt mondani, hogy Isten szeretete, amely a Barány áldozati halálában nyilatkozott meg, és amely örömmel és hálával tölti el Isten népének szívét, a gonoszok szívét erős fájdalommal és bűntudattal tölti el. Ha elfogadták volna a Barány által felajánlott üdvösség ajándékát, megmenekültek volna a kárhozát ítéletétől. A Barány megjelenése a gonoszok előtt békés megoldást hoz a kozmikus küzdelemre.

KOZMIKUS ÖSSZHANG

Az utolsó ítélet során a legmeggyőzőbb bizonyíték, amelyet Isten bemutat a gonoszoknak, Sátánnak és démonainak, az Ő önfeláldozó szeretete lesz, amely a kereszten, a megölt Barány által lett nyilvánvalóvá. Valójában ez az egyetlen bizonyíték, amelyet bemutat, és ez elegendő. Meggyőző erejét nem lehet felfogni, mert az egész világegyetemet összetartja az örök-

kévalóságon keresztül. Az áldozati Áldozatra tekintve a gonosz erői felismerik és megvallják, hogy Isten valóban igazságos az ellenük hozott ítéletében; hogy megérdemlik a halált, mert ezt választották. János ezt a pillanatot várta, amikor ezt írta, hogy *„minden teremtett állat, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondja vala: A királyszékben ülőnek és a Baránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökön örökké”* (Jel 5:13; vö. Júd 14–15). Az egész kozmosz egy hangon *„vallja majd, hogy Jézus Krisztus az Úr, az Atya Isten dicsőségére”* (Fil 2:11). A végső tűzvészben a kozmosz megtisztul a gonosz hatalmak jelenlététől és munkájuk eredményétől. Azután – írja János – *„láttam új eget és új földet”* (Jel 21:1).

KÖVETKEZTETÉS

A szeretet képezi a kozmikus küzdelem keretét. A bűn keletkezése előtt a világegyetem tökéletes harmóniában lüktetett a szeretet ereje által, és mielőtt a konfliktus véget érne, a szeretet mindent visszahoz a tökéletes harmóniába. A három angyal üzenetének középpontjában ez a kozmikus dimenziókról szóló legcsodálatosabb történet áll, amelyet az egész

világnak meg kell hallania, hogy felkészüljön Krisztus eljövetelére.

Az egyháznak minden erőfeszítést meg kell tennie annak érdekében, hogy minden tanítását – különösen eszkatológiáját – és minden tevékenységét a Barányba vetett hit általi örök üdvösség evangéliumának szolgálatába állítsa (vö. Jel 14:12). Ez az Úr üzenete a világnak, és ennek kell megtestesülnie szavainkban és tetteinkben. ☺

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan beszélhetünk másoknak az Isten jellemében megnyilvánuló szeretet és igazság tökéletes egyensúlyáról?
2. Beszéljük meg ezt az idézetet a mai olvasmányból: „A szeretet képezi a kozmikus küzdelem keretét.” Hogyan hat ez a mindennapi, Istennel való járásunkra?
3. Hogyan tudjuk a legjobban megosztani a hármass angyali üzenet jó hírét az adventisták következő nemzedékével?

Második szombat

A hármás angyali üzenet

A végidei kiállítás
színtere

Láttam egy csapatot, amely szilárdan és erős fegyverzetben állt őrhelyén, egy tapodtat sem hátrálva meg azok támadásai elől, akik a közösség megalapozott hitét akarták megingatni. Isten tetszéssel tekintett le rájuk. Három fokozatot láttam: az első, a második és a harmadik angyal üzenetét. Kísérő angyalom így szólt: „Jaj annak, aki ezeken az üzeneteken a legcsekélyebb mértékben is változtat. Ezeknek az üzeneteknek a helyes megértése életkérdés. Emberi lelkek sorsa függ attól, hogy miként fogadják el azokat.” Az üzeneteket szemlélve láttam azt is, hogy milyen drágán szerezte meg tapasztalatait Isten népe. Nagy küzdelmekbe és sok szenvedésbe kerültek azok. Isten lépésről lépésre vezette gyermekeit, amíg végül szilárd, megingathatatlan emelvényre állította őket. Láttam, amint egyes személyek e szilárd emelvényhez közeledtek, és annak alapjait kezdték vizsgálni. Egyesek nagy örömmel, haladéktalanul felléptek arra. Mások ellenben hibákat kerestek az alapokban. Előbb javításokat óhajtottak rajta, mert úgy vélték, akkor az emelvény tökéletesebb lesz, és a rajta lévő emberek boldogabbak. Egyesek leléptek az emelvényről, és megállapították, hogy az egész helytelenül van felépítve. Én azonban láttam, hogy akik rajta voltak, mindannyian szilárdan álltak helyükön, sőt még azokat is intették, akik leléptek, hogy hagyjanak fel folytonos panaszaiikkal, mert Isten volt ennek a műnek az építőmestere, ők pedig Istennel perlekedtek. Még egyszer elbeszéltek Isten csodálatos cselekedeteit, amelyek őket erre az álláspontra vezették, és szemeiket az ég felé emelve, fennhangon magasztalták Istent. Ez mély benyomást gyakorolt azokra, akik panaszkodtak, és arcukon alázatos kifejezéssel újra visszatértek oda.

Lélekben elragadtattam abba a korszakba, amikor Krisztus első eljövételét hirdették. János küldetett el, hogy Illés próféta erejében és lelkületével egyengesse a Megváltó útját. Azokat, akik János tanítását elvetették, Jézus prédikációja sem boldogította. Mivel az eljövételét hirdető üzenetet elleneztek, olyan álláspontra helyezkedtek, hogy megjelenésekor sem fogadhatták el a hírnököktől még a legmeggyőzőbb bizonyásgtételt sem: hogy Krisztus a Messiás. Sátán azonban ezzel sem volt megelégedve. Azokat, akik elvetették János üzenetét, tovább hajszolta, és arra csábította, hogy Krisztust tagadják meg és feszítsék keresztre. Akik így cselekedtek, azok a pünkösdi áldásában sem

részesülhettek, amely áldás megmutathatta volna nekik a mennyei szentélyhez vezető utat. A templom kárpitjának kettéhasadása azt jelezte, hogy Isten nem fogadja el többé a zsidó ceremóniákat és áldozatokat. A nagy áldozat immár megtörtént és elfogadtatott, Isten Szentlelke pedig, amely pünkösdi napján áradt ki a tanítványokra, gondolataikat a földi szentélyről a mennyeire irányította, ahova Jézus saját vérével lépett be, hogy kiáraszsa tanítványaira megváltása áldásait.

A hitetlen zsidók azonban sötétségben hagytak. Elveszítették az összes világosságot, amit a megváltás tervének ismerete adhatott volna nekik, és továbbra is haszontalan áldozataikban és adományaikban hittek és bíztak. A földi szentély helyébe a mennyei szentély lépett, csak hogy nekik a nagy változásról nem volt tudomásuk. Ezért nem volt semmi hasznuk Krisztusnak a mennyei szentélyben végzett közbenjárói szolgálatából.

Sokan rémülettel tekintenek a zsidókra, mert Krisztust megtagadták, és keresztre feszítették. Ha Krisztus szenvedéseinek és megaláztatásának meghatározó történetét olvassák, azt gondolják, hogy ők szerették és nem tagadták volna meg az Úr Jézust, miként Péter, és nem feszítették volna a keresztre, mint a zsidók. Ámde Isten, aki minden ember szívében olvas, próbára tette az ő szeretetüket is, melyet vallanak. Az egész menny a legnagyobb érdeklődéssel szemlélte, hogy miképp fogadják az első angyal üzenetét. De sokan, akik vallották, hogy Jézust szeretik, és könnyek között olvasták a kereszti történetét, mégis megvetették és kinevették eljövetele örömhírét. Közöséges csalásnak minősítették, ahelyett, hogy örömmel elfogadták volna. Sőt még azokat is gyűlölték, akikről tudták, hogy örömmel várják az Úr eljövételét. Kizárták őket az egyházakból. Azoknak, akik az első angyal üzenetét elvetették, már semmi hasznuk sem lehetett a második üzenetből. Sem az éjjeli kiáltásból, amely előkészítette volna őket arra, hogy hit által Jézussal együtt beléphessenek a mennyei szentély belsejébe, a szentek szentjébe. A két első angyali üzenet visszautasítása következtében értelmük annyira elsötétült, hogy többé nem is láthatna fényt a harmadik angyali üzenetben, amely pedig megmutatta a mennyei szentélyhez vezető utat. Láttam, hogy a névleges egyházak éppúgy keresztre feszítették ezeket az üzeneteket, amiképpen hajdan a zsidó papi fejedelmek és a római helytartó keresztre feszítették Jézust. Ezért nincs tudomásuk a szentek szentjébe vezető útról, és ezért nem is részesülhetnek Jézus

Gondoskodj róla, hogy házad a sziklára épüljön! Ne kockáztasd örök életed!

közbenjárói szolgálatának áldásaiban. Amint hajdan a zsidók továbbra is bemutatták haszontalan áldozataikat a földi szentélyben, éppúgy küldik ők is haszontalan imáikat a mennyei templom ama részébe, amelyből Jézus már eltávozott, és amelyet már bezárt. Sátán örül ennek a csalásnak, vallásos jelleget ölt magára, és önmagára irányítja ezeket a névleges keresztényeknek a figyelmét. Hazug csodái és jelei által csapdájába csalja őket. Kit így, kit úgy kísért meg. A legkülönbözőbb csalásokat agyalja ki, hogy a különféle jellemeket befolyásolja. Vannak emberek, akik undorral tekintenek valamely csalásra, míg a másikat készséggel elfogadják. Sokakat vezet félre Sátán a spiritizmus által. Sokszor úgy jelenik meg, mint a világhosszú angyala, és hamis reformációk által igyekszik befolyását kiterjeszteni. Az egyes egyházak rendkívül büszkék, és azt hiszik, hogy a jó Isten dolgozik csodálatosan értük, holott az elért eredmény idegen szellem műve. Az izgalom azonban csakhamar elül, az egyházak és a világ pedig sokkal rosszabb állapotba jutnak, mint azelőtt voltak.

Láttam, hogy Istennek számos hűségese gyermeke van a névleges adventisták és a névleges egyházak között is, de még mielőtt a hét csapás kiöntetik a földre, az őszinte, igaz lelkek és lelkészek kihívatnak onnan, és örömmel fogadják el az igazságot. Sátán ezt jól tudja. Ezért még mielőtt elhangozna a harmadik angyal hangos kiáltása, izgalmakat idéz elő az egyházban, hogy a hívek azt higgyék, Isten velük van. Azt hiszi, ekképpen sikerül neki az őszinte lelkeket továbbra is félrevezetnie, és elhitetheti velük, hogy Isten még mindig munkálkodik az egyházakért. Azonban a világhosszú fényesen felragyog, és az őszinte lelkek elhagyják az elesett egyházakat, és a „maradék”-hoz csatlakoznak. (*Korai írások*. Budapest, 2006, Budapest, BIK Kiadó, 226–229. o.).

Az első, a második és a harmadik angyal üzenetének hirdetését az ihletett Ige szabályozta. Egyetlen iótát vagy pontocskát sem szabad elmozdítani a helyéről. Semmilyen emberi tekintélynek nincs több joga ezeknek az üzeneteknek az áthelyezésére, mint arra, hogy az Ószövetséget felcserélje az Újszövetséggel. Az Ószövetség a számok és jelképek evangéliuma, az Újszövetség pedig maga a valóság. Az egyik éppolyan fontos, mint a másik. Az Ószövetségben vannak Krisztus ajkáról származó leckék, és ezek a leckék semmilyen tekintetben nem veszítettek jelentőségükből.

Az első és a második angyal üzenete 1843-ban és 1844-ben hangzott, és most a harmadik hirdetésének idejében járunk, de még az előző kettőnek is hangoznia kell. Ma éppolyan szükséges ezek elismérlése az igazság kutatói számára, mint bármikor ezelőtt. Szóban és írásban egyaránt hirdetniük kell az üzeneteket és rá kell mutatnunk azok sorrendjére! Be kell mutatnunk azokat a próféciákat is, amelyek elvezetnek bennünket a harmadik angyal üzenetéig. Az első és a második angyal üzenet nélkül nincs harmadik sem. Ezeket az üzeneteket kell hirdetniük a világnak kiadványokban és előadásokban, a profetikus történelem menetében, rámutatva azokra a dolgokra, amelyek már megtörténtek, és amelyek még előttünk állnak...

Az a feladatunk, hogy hirdessük Isten parancsolatait és Jézus Krisztus bizonyágtételét. „Készülj Istened elé!” (Ámós 4:12) – ezt az üzenetet kell a világ elé tárni. Ez számunkra is személyes figyelmeztetést jelent. Isten felszólít, hogy tegyünk félre minden terhet és a bennünket oly könnyedén megkörményező bűnt. Testvérem, az a feladatod, hogy felvedd Krisztus igáját. Gondoskodj róla, hogy házad a sziklára épüljön! Ne kockáztasd örök életed! Lehet, hogy már nem éled meg az előttünk álló, veszélyt rejtő eseményeket. Életünk egyetlen percre sincs biztonságban. Nem kellene-e

minden pillanatban vigyáznod? Nem kellene-e alapos önvizsgálatot tartanod és elgondolkodnod azon, hogy mit tartogatsz számodra az örökkévalóság?

Mindenkinek az legyen legfőbb aggodása, hogy új szívhez jutott-e. Vajon átalakult-e az élete? Megbocsátottak-e bűnei a Krisztusba vetett hit által? Újjászületett-e? Elfogadja-e a meghívást: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugosztalak titeket” (Mt 11:28)? ... Kárnak ítélsz-e mindent a Krisztus Jézus ismeretének gazdagságáért? Kötelességednek érzed-e, hogy elhiggy minden szót, ami az Isten szájából származik? (*Szemelvények Ellen White írásából*. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 2. köt., 100., 110–111. o.). ©

Ez a felolvasás kivonat Ellen White *Korai írások* című könyvéből és a *Szemelvények Ellen White írásából* c. mű 2. kötetéből. A hetednap adventisták hisznek abban, hogy **Ellen G. White** (1827–1915) több mint 70 éves nyilvános szolgálata során gyakorolta a prófétálás bibliai ajándékát.

Megbeszélendő kérdések

1. Mit tanulhatunk azoktól, akik Jézus első eljövételét hirdették? Miért van ennek jelentősége azok számára, akik Jézus második eljövételére várnak?
2. Hogyan érhetjük el kreatív módon a három angyal üzenetével a körülöttünk élő embereket, akik esetleg nem értik a bibliai igazságot?

NAPTÁR 2022

BIBLIAI TÁJAK

REGGELI DICSERETEKKEL ÉS NAPLENTE IDŐPONTOKKAL

„Isten szeretet, és aki szeretetben marad,
Istenben marad, és Isten is öböne” (1Jn 4:16)

Csak
890
Ft/db

www.adventkiado.hu; info@adventkiado.hu; tel.: +36 1 256 5205; +36 30 309 8686

16	Jak 1:12	17	Ágota	Ernő	Veronika
18	2Tím 2:15	19	Zsíd 13:5	Jn 3:20-21	20
21	Gusztáv	22	Lóránd, Lóránt	23	21
23	Péld 3:26	24	Ézs 40:29	25	22
24	Zsolt 61:4	25	Zsolt 32:8	26	23
25	Piroska	26	Márió, Sára	27	24
26	Mt 18:3	27	Fábián, Sebestyén	28	25
27	Ézs 11:6	28	Zsíd 13:6	29	26
28	Rajmund, Zelma	29	Mt 7:7	30	27
29	Timót	30	Adél	31	28
30	Pál	31	Karola, Károly		29

Advent Kiadó - 1171 Budapest

www.adventkiado.hu

Advent Kiadó

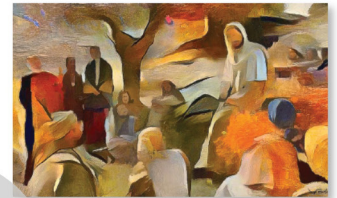
Legújabb kiad- ványaink

A VÉGIDŐK EVANGÉLIUMA – 1.

Háló Sándor

Mit mondott Jézus az Igében
a második adventről

„Várván
ama boldog reménységet
és a nagy Istennek
és megtartó Jézus Krisztusunknak
dicsősége megjelenését”
(Tit 2:13)

Csak
450
Ft/db

2990
Ft/db

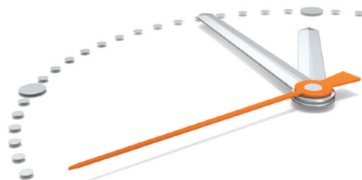
A VÉGIDŐK EVANGÉLIUMA – 2.

Dr. Gyetvai Gellért

Tényleg vége lesz
egyszer a világnak?

A Biblia az utolsó időről a 21. század hangján

Csak
450
Ft/db

et és új földet várunk
géréte szerint,
társág lakik” (2Pt 3:13)

TVÁNYSÁGI
KALAUZ

Életre váltott HIT

Segédanyag
hetednap
adventista
gyülekezeti
tagok
számára

Advent Kiadó

AZ ÉV
MISSZIÓS
KÖNYVE

590
Ft/db

A végső
remény

Három angyali üzenet
egy nyugtalan világnak

Clifford Goldstein

Árzuhanás az evangéliumért!

142

könyv hatalmas kedvezménnyel

10+ darabos, 100+ darabos
és 500+ darabos kedvezmények!

www.adventkiado.hu